59e jaargang. — No 98. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 7 December 1912

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en anders artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

De Onbevlekte Ontvangenis.

Aanschouw, o mensch, de bruid
van Adam en de Maagd,
Die Jezus' Moeder was :
Wie heeft den goeden God
Het beste hier gediend
en 't meest dan ook behaagd ?
Wie nam het trouwste waar
Zijn wil en Zijn gebod ?

Voorwaar 't was Eva niet :
zij brocht den mensch in 't leed
Door de ongehoorzaamheid
en 't kwade, dat zij deed.
De hoogverheven Maagd,
de Moeder van den Heer,
Was 't toonbeeld van de deugd
en schonk de hoop ook weer.

Van 't listige serpent
volgt d'een den boozen raad
En brengt het menschdom
in erbarmelijken staat.
De Maagd verbrijzelt
van het snoode dier het hoofd
En schenkt het ware licht,
reeds eeuwen lang beloofd.

In drukke slavernij,
naar de akelige dood,
Leidt Eva haar geslacht,
zij die den Hemel sloot.
Heropend door de Maagd,
die 't leven brocht op aard,
Die zonder smart of smet
den Heiland heeft gebaard.

Zou Eva, zonder vlek
geschapen door Gods hand,
Maar die door eigen schuld
het menschdom dient tot schand,
Gods gunsten waardig zijn
meer dan de Moedermaagd,
Die 't menschdom hoog verhief
en God zoo heeft behaagd ?

Neen, neen, geloof dat niet !
Beijden we allen luid
Dat God niet weig'ren kan
aan zijn beminde Bruid,
Wat Hij aan Eva schonk.
Wij roepen : Lof en eer
Aan de Onbevlekte Maagd,
de Moeder van den Heer !

J. L.

ALLERLEI NIEUWS

STICHTENDE GESCHIEDENIS. — In Duitschland moeten volgens de wet verplichtende, plaatselijke verzekeringen bestaan tegen ziekte, dus : ziekenbeurzen.

Het bestuur wordt gekozen door de leden. Te Solingen, stad van 80.000 inwoners, zijn de werklieden in meerderheid socialist en het bestuur in meerderheid ook.

Men ondervond dat er iets haperde aan de kas ; een onderzoek werd gedaan en er werd vastgesteld dat Kroth, voorzitter van het bestuur der ziekenbeurs, Rheinhardt, secretaris en hoofdman der socialistische partij ; Albers en Stiempke, beheerders, alle socialisten van het zuiverste bloed, met volle handen in de kas gepuft hebben ; zij bekennen allemaal.

Rheinhardt bekent 50.000 marks ontleend te hebben ; zekere Bosselmann 20.000 marks waarop hij 9 000 heeft weergegeven.

Er is ook schriftvervalschring gepleegd.

Het geld werd verteerd in partijtjes plezier ; heel dat klieksche zal nu voor de « klassenjustitie » moeten verschijnen.

We zullen er niet meer over zeggen en willen de socialistische partij niet verantwoordelijk stellen voor de daden van die grijpmans. Elke partij heeft hare schurftige schapen, maar dat zouden de socialistische bladen soms ook wel mogen indachtig zijn.

— EENE WET TEGEN DE SLECHTE BETALERS. — De ministers van justicie en van nijverheid en arbeid hebben in de Kamer een wetsvoorstel neergelegd, dat reeds menigmaal door de kleine burgerij gevraagd werd. Volgens dat ontwerp zullen er intresten moeten betaald worden op de achterstallige rekeningen voor het loon van de werklieden en dienstboden, te rekenen van den eerstendag, voor de leveringen van koopmlieden en ambachtslieden van af de derde maand na de afgifte der rekening. De overeenkomsten waardoor afstand zou gedaan worden van die intresten, zijn ongeldig.

— OM FLANEL TE WASSCHEN. — Bij het wasschen wordt de flanel gewoonlijk geel. Om dat te beletten behandelt men ze als volgt :

Men maakt zeepsop gereed van warm regenwater en witte zeep, en voegt daarbij eene hoeveelheid arabische gom in poeder, genoeg om zeepsop vetachtig te maken. Dextrien, indien men er kan bekomen, is ook goed. Men late de flanel daarin een uur of een uur en half en men wassche ze dan. Vervolgens spoelt men ze in zuiver water. Men herhaalt de wassching en de spoeling tot dat de flanel geheel klaar is.

— VLAAMSCHE SOEP. — Neem vet van vleeschsoep of boter ; laat in de pan bruinen. Voeg er bij zurkel, twee preien en twee gesneden ajuinen. Als deze groenten gebraind zijn, doe er eene voldoende hoeveelheid aardappelen bij, in twee gesneden, en giet daarop zooveel water als gij zult noodig oordeelen. Zijn de aardappelen in moes gekookt steek dan alles door de teems en laat nog drie kwart uurs koken. Tien minuten alvorens de soep van het vuur te nemen, zult gij er een handvol fijn gehakten kervel in mengen.

— TABAKBELASTING. — De libera le *Echo* stroomt uit dat de inkommrechten op den tabak zullen verhoogd worden. Het *Journal de Bruxelles* berhaalt dat er geene spraak zal zijn, de onrechtstreeksche belastingen te verhoogen, welke zij ook zijn.

— KATTEN EN HONDEN. — 't Is tegenwoordig geestig om nagaan hoe de liberalen van allen kaliber overeenkomen.

In de Kamer loeren ze op malkaar als katten op eene muis ; in Brussel slaan de liberale gazetten op malkaars rug dat 't stof er uit vliegt ; in Luik zouden ze elkaar verscheuren ; in Antwerpen smijten ze naar elkaar met potten en pannen ; Loratd krijgt er zooveel van dat hij klapt van naar Zwitserland te verhuizen.

Volgens de getuigenis der geuzen zelf, is de liberale partij nooit zoo verdeeld geweest. 't Zijn oprechte katten en honden die malkaar noch rieken, noch hooren, noch zien kunnen.

Molmalin zal daar eens moeten tusschenkomen, om alles op zijn effen te brengen !

— DE ROMAN VAN EEN FRUITKOOPMAN. — F. J Smidt, een Australisch koopman, 19 jaar oud, woner de te Victoria, betreurt thans bitter dat hij eens op het pakpapier van een appel, die in een mooi kistje naar Europa gezonden werd, een brietje schreef, waarin hij zegde een Engelsche te willen huwen, daar geen Australisch meisje naar zijn zin was. Hij vroeg daarbij antwoord.

Appel en brietje kwamen te Blackpool en het minnebriefje werd in een blad dier stad afgekondigd

Sindsdien kreeg Smith meer dan 200 liefdeverklaringen van Engelsche meisjes en zijn avontuur werd zoo ruchtbaar dat het te lezen stond in de Australische bladen.

Hij wordt letterlijk met minnebrieven overstroomd en is blootgesteld aan de algemeene spotternij van de Australische meisjes van Bert tot Brisbane Te vergeefs poogt Smith te doen gelooven dat het eene klucht geldt. Zijn leven is zoo echte hel geworden.

— O MIJN HOOFD. — Indien gij in het hoofd lijdt, indien gij draadigen, zwaarhoofddigheden, duizeligheden, schele hoofdpijn helft

— OP 'T BAL. — Hij. — Ik zou uwe hand zoo graag kussen, juffer Ida

Zij. — Zoo... Ik kan mijn « voilet » anders gemakkelijker afdoen dan mijne handschoenen.

— GEWOONTE. — Mevrouw — Maar hoe kunt ge toch zoo drinken, man ?

Mijnheer — Dat is gewoonte, mijn lietste. Van kindsbeen af heeft men mij met de flesch grootgebracht.

— DE BOND DER GOEDE GENEESMIDDELEN verwittigt het publiek dat de uitmuntende borstpastil Walthéry, die den pijnlijksten hoest in 2 dagen geneest, overal aan een frank de doos verkocht wordt.

— BOER KOBE (tot eenen dorpgenoot). — Zeg, Tist, wat mag die lange koord, die onder de mand hangt, beteekenen ?

Tist. — Wel, Kobe toch ! Dan komen ze dooden voodig, ingeval de ballon in de lucht zou ontploffen, langs die koord af, en ze zijn gered.

— Hoogstaande menschen zijn niet ganw op de teenen getrapt, en hoogmoedige, daarentegen, des te gauwer.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vitcart gebruiken. Men vindt ze overal.

— OF HIJ GELIJK HAD ! — Jantje, zeide de onderwijzer, vertel mij een wie heeft ook weer de onschuldige kindertjes van Bethlehem vermoord ?

— Rodes, meester ! zei Jantje beslist.

— Rodes ! vroeg de onderwijzer zeer verbaasd, maar ik ken geen Rodes.

— Rodes ! herhaalde Jantje nog eens beslist, gij begrijpt toch wel, dat ik zoo'n man geen Heer noem.

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. Fièvez & Cie. Gent. Het zijn de beste.

— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**. 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot de apotheek Gauthier, Mechelen.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BATREDIENNE.

Marmers. Schilderijen.

Sèvres, Saxe, Copenhague (schitheid gewaarborgd). kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat Brussel. — Telefoon 4925.

— WAT VERSCHIL ! — Vrouw Dickens was verleden week aan 't klagen : « Als we op speelreis gingen, dan zegde mijn man Dick tegen mij : « Ga niet voor 't venster zitten, » Roosje lief, of alle de flierfluiters komen in ons compartiment ; — en nu dat ik weertig jaren oud ben... zegt hij, als wij op den trein zitten : « Zet u voor de venster, wijf ! » als ze u zien, durft er niemand binnenkomen.

— Cornelis zette 't op ee nkloppen...,
Raadt, vrienden, eens waarheen ?
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neets. Antwerpen.

— STERK. — Toen ik in Indië was, vertelde Jef de Leugenaer in een gezelschap, heb ik wel millionen tigers gezien.

— En hedde er geen geschoten ?

— Dat zou ik gelooven !

— En er dicht bij geweest ?

— Dicht bij !... Wel man.... Op zekeren keer ga ik over een pad : daar springt in eens een tiger vooruit mij te gemoed... en ter zelfdertijd hoor ik, dat er een langs achter mij aanvliegt.

— En wat hedde toen gedaan ?

— Ik ben naar omhoog gesprongen en toen ik weer beneden was war n de twee tigers weg... Ze warren in malkaanders keelgat gesprongen.

— HET SAP VAN DE CITROEN in water genomen maakt eene limonade, die verkeelt en zuivert niet alleen het bloed, maar beurt ook de maag op en bij veelvuldig gebruik is het een voorbehoedmiddel tegen de koorts. Rheumatieken vinden in het citroensap een voorbehoedmiddel, maar men moet het zonder suiker gebruiken, daar zijne geneeskracht zoo veel sterker is, en, met weinig water gemengd, tast het de maag en de tanden niet aan.

Citroensap in warm water, 's avonds onmiddelijk vóór het slapengaan gebruikt om verkoudheid te verdrijven, mag men zoet maken.

Voor schorheid en pijn in de keel of borst roemt men 't wit van een ei, tamelijk tot schuim geslagen, en dan met het sap van citroen gemengd, elke halve uur een koffielepeltje.

Nijverheids, commerçanten, enz. voor uwe reisdagen, agenda's, en alle hareelbehoeften aan mindere prijzen, wendt U bij voorkeur, tot den BOEKHANDEL COLLÉE, Groote Markt, Tongeren, waar zij eene overgroote keuze kan toeleiden.

Garçonsbedienden, vraagt ouzen colle « *Glory* », mivor, en zonder reuk, ten allen tijde en op alle plaatsen.

— INDIEN GIJ GROOTE WINSTEN WILT DOEN en nietegenstaande lette en gemakkelijke schoenen dragen, wendt U tot het

Oud Huis J. HEUVELMANS,
26, Rue Pont d'Ile, 26, Luik

waarvan de artikelen sierlijk, zeer sterk en tevens zeer goedkoop zijn.

Groote keus in SCHOENEN EN BOTTINNEN GANSCH GENAAID van af 8,50 en 10.50

Men spreekt Vlaamsch.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juwelen, Graanselmarkstraat, 33. Huis CAMPOPOTTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag

CACHE-RADIATEURS
FOYERS DE LUXE
Devantures en cuivre pour cheminées
F. WIRTH
CONSTRUCTEUR
39-41, Rue Bara, 39-41
BRUXELLES

HOPJES DE BEUKELAER

RENERS & Cie, handelsagenten, Boulevard de la Sauvenière 178, LUIK.
Bewaken de bewerkingen hunner klanten. — Antwoorden op alle vragen om inlichtingen. — Zien kosteloos alle rekkingen na. — Betalen de coupons zonder kosten. — Leenen op titels. — Openen hoopende rekeningen, enz.
TELEFOON 3971.

Dotations d'enfants. — Non seulement l'UNION de Paris, capitalise mes économies à intérêts composés, outre cela, elle couvre le risque de mort, que nous courons tous.

FILE GARANTIE : 1° l'avenir de nos enfants ; 2° le nôtre. EXEMPLE : Supposons un père de 30 ans et un capital de 2.000 fr. : Donnez moi par an lui dit l'Union, 700 fr., je vous verserai quand votre fils aura 25 ans 25.000 francs. Bénéfice : 6.000 francs

Si vous mourez entretemps, les primes cessent d'être dues, et votre enfant trouvera néanmoins, à ses vingt-cinq ans, son capital de 25.000 fr. Si l'enfant vient à mourir avant l'âge fixé, L'UNION remboursera les sommes versées.

L'UNION traite aussi les assurances « Vie entière mixte, terme fixe » etc. à des conditions avantageuses.

Rentes viagères. — Une personne obtient à L'UNION, de son capital **7 1/2** p. c. à l'âge de 50 ans, **8 1/2** à l'âge de 60 ans, **10** % à l'âge de 65 ans, **12** % à l'âge de 70 ans.

La Cie L'UNION compte 83 ans d'existence, est assujettie au contrôle de l'Etat.

Ses garanties atteignent **290** millions.

S'adresser à M. J. DESAIF, directeur, Boulevard Sauvenière, 115, Liège, Téléphone 588 a ou à ses agents : M. DENIS SPILLARS : Tongres et M. Joseph BAMPS à Saint-Trond.

Qui a bu... boira
CHICORÉE PACHA
PACHA PHOSPHO-CHICORÉE
LE GRAND BOITE 25c
PACHA BLEU & JAUNE EXTRA
LE GRAND PAQUET 20c
PACHA ROUGE 1re QUALITÉ
LE GRAND PAQUET 15c
Refusez les Contrefaçons
VANLIER Fils HAL (Brabant)

PETIT-BEURRE PAREIN
Sinterklaas. — Kiederliedjs
Mocke, als Sinterklaas komt,
moet ge een zweep hem vragen,
en tegel hem dan meteen
ook een mooien wagen.
Bij een wagen hoort een tuig,
zult ge 't niet vergeten ?
En bij 't tuig een sterke bok :
dat zal klaus wel weten !
Maar als Sinterklaas u zegt :
'k Wil niet zijn gedwongen !
Toe, lief Mocke, zeg hem dan :
't Is zoo'n lieve jongen.
Mocke, als Sinterklaasje komt,
moet ge een pop hem vragen,
en beetel hem dan meteen
ook een mooien wagen.
Bij een wagen hoort een wieg,
zult ge 't niet vergeten ?
Bij de wieg een popenstoel,
dat zal klaus wel weten.
Maar als Sinterklaas u zegt :
't Is te veel dit reisje !
Toe, lief Mocke, zeg hem dan :
't Is zoo 's aardig meisje.
G. W. LOVENDAAL.

— MOEILIJK WERK. — Ventje, zei de burgemeester tegen 't zoontje van boer Pummels, ge moest dezen namiddag eens 't nummer van uw huis meebrengen.

— Dat en kan niet, meneere, zei de jongen.

— Waarom niet ?

— Wel, zei kleine Pummels, omdat hij op de muur geschilderd is.

WILT GIJ u goedkoop verzekeren tegen brandgevaar, hagelslag of ongevallen, — — — wendt u tot
Mr S. DE WALLEFF-DANS
Wijngaardstraat, 4, Tongeren
Hoofdagent der Antwerpens bouw- en hypothekbank,
KAPITALEN
verbrijbaar te beginnen van 5000 fr. en Spaarboekjes aan 3,60 %.

POSITIE
Eerste Nederl. Onderl. Paarden- en Veeverzekering Maatschappij,
ANSELMOSTRAAT, 36, ANTWERPEN
BESTUURDER : P. HENDRICKX.
Vraagt een goed inspecteur voor de provincie Antwerpen en Limburg. Voldoende kennis bezittende om dit ambt waar te nemen. — Schrijven aan bovenstaand adres met opgaaf van bekwaamheid en referentien.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

J. LHOIST
Heelmeester Tandarts
gediplomeerd met de grootste onderscheiding
Piepelpoelstraat, 16, Tongeren
Te raadplegen :
Dinsdag Donderdag en Zaterdag morgend.
Plombeeren, vergulden der tanden. Verzorging van den mond. Rechtmaken der slecht geplaste kindertanden.
NIEUWE TANDEN EN GEBITTEN van alle soorten, geplaatst zonder uitrukking der wortelen. — Specialiteit van nieuwe tailkronen (tanden en gebitten zonder platen en gehemelte, in goud.)
Alles gegaranteerd. — Verzorgde herstellingen.
Tandarts Cabinet : Piepelpoelstraat, 6, Tongeren.

De helft beter koop
Verzekeringen van allen aard.
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN.
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DENIS,
Piepelpoelstraat, 27, TONGEREN.

VERDWENEN

(15e VERVOLG).

Toen na verloop van twee jaren, Julien, wiens straftijd was verkort, de vrijheid had herkregen, werden hem eenige voorwaarden voor de toekomst voorgelegd. Marcel begaf zich naar Londen en ten huize van Trilby ontmoetten de broeders elkander. De jongste gevoelde bij het zien van den andere, gebroken en veranderd, eeneindeloos medelijden. Een oogenblik sprak de ziel zijner moeder in hem en hij omhelsde den ongelukkige... die, een oogenblik verteederd, toestemde in alles wat men van hem verlangde. Julien zou naar Amerika gaan onder den naam van Brunette, dien zijne grootmoeder, en die zijn vader en hij in weltelijke stukken droegen ; op deze voorwaarden, die ten overstaan van een consul zouden opgesteld worden, zou zijn broeder hem nog eens helpen en hem eene zekere som ter hand stellen om daarginds een landontginning te beproeven of een andere onderneming.

Het vertrek had plaaats. Marcel keerde, bevrijd van ren zwaren last, in Frankrijk terug. Hij had besloten zoo min mogelijk aan zijn broeder te denken, maar hij zag de moeilijkheid daarvan spoedig in. Hij droeg het pijnigend bewustzijn met zich een alleenstaand wezen, een paria in de maatschappij te zijn. Hij leed daardoor zeer. Zijne langdurige reizen waren het beste geneesmiddel daartegen ; hij was er in geslaagd zijn hart te verharden tegen de liefde, maar de eenzaamheid drukte hem zwaar, en toen hij Geneviève zag, zag hij in haar het wezen, dat de echtgenoote van zijn hart zou kunnen zijn. Toen was de onrechtvaardigheid van zijn lot hem ondragelijk voorgekomen ; de gedachte aan haar wilde hem niet verlaten. Soms was hij besloten, alles aan Geneviève toe te vertrouwen en haar te laten beslissen. Doch dan wierp een onschuldig woord hem weder in de wanhoop terug. Waarom zou hij zijn ellende aan een ander bloot leggen ? Neen, dat zou niet goed zijn, hij zou het niet doen.

Ten tijde van dit hevigste lijden, had hem de meest onverwachte tijding bereikt.

Toen hij, een jaar geleden in Spanje de *New-York Herald* las, was zijn oog gevallen op eenige regels, waarvan de groote beteekenis hem eerst ontsnapte. Het blad verhaalde, hoe een groep Italiaansche landverhuizers, onder aanvoering van gelukzoekersvan denzelfden landaard, was doorgedrongen in een gevaarlijk deel van de Sierra. Na buitengewone moeilijkheden overwonnen te hebben, hadden zij moeten strijden tegen een troep Indianen, en de meesten waren gesneuveld, waaronder ook een te Santiago de Chili welbekend persoon, Giuliano Brunette, wiens lichaam men zelfs niet had weergevonden... De woorden dansten Marcel voor de oogen en het duurde een oogenblik voor hij de beteekenis er van goed begreep... Toen deze hem duidelijk was geworden, bleef hij als levenloos zitten, als neergedrukt doorhet verschrikkelijk gevoel, waarvan hij zich ten volle bewust was ; hij verheugde zich bijna over den dood van zijn broeder... Tevergeefs deed hij een beroep op hetgeen er goed en edels in zijn ziel leefde, het was hem onmogelijk andere gedachten de bovenhand te doen verkrijgen.

Een brief van Trilby had hem weinig tijds later de officieele bevestiging vanJulien's overlijden gebracht. Het verleden verdween, het verleden was dood.

Einde jik was Marcel gerechtigd aan de toekomst te denken.

Waarom dan werd hij deze avond, zoo dicht bij het geluk, overmeesterd door de gedachte aan dat voor immer aan de vergetelheid prijs gegeven verleden ?

Zaterdag zou Geneviève zijn vrouw zijn, zou zij hem toebehooren, zij, zijn trots... Hij kreeg bijna berouw, zijn bruid verlaten te hebben ... zij was er bedroefd om geweest en hij wilde haar niet bedroefd zien... Doch zij hadden hun geheel leven voor zich... een reactie vond plaats en zijn droomerijen namen een heerlijke wending.

Hij leunde op de vensterhansing en staarde voor zich uit. Op de hooglen langs de oevers tintelden lichten in den nacht. Dat gezicht wekte aangename gedachten bij hem op : hij stelde zich Geneviève voor aan zijn zijde... Eensklaps gevoelde hij, dat iemand in zijn nabijheid was en hem aanstaarde ; hij sloeg de oogen op. Tegen den donkeren achtergrond, teekende zich de gestalte af van een man met een glad gezicht. Marcel kon hem nauwelijks onderscheiden en toch herkende hij hem spoedig.

— Hoe gaat het, M. Lecomte, vroeg eene reeds verzwakte stem.

Die van Marcel klonk buitengewoen zenuwachtig, toen hij op vragenden toon antwoordde :

—Zeker, zeer gevleid door uw goed geheugen.

Marcel kon zich niet weerhouden te zeggen :

— Ik dacht juist aan u, een oogenblik geleden, M. Trilby.

— Werkelijk ? aan mij ?... Dat is zeer zonderling ! Want — hij lachte een, — gij zocht mij toch niet, denk ik, M. Lecomte ?

Marcel maakte een beleefd ontkennende beweging.

— Ik zoek u echter wel, mijnheer Lecomte ?

— Zoekt ge mij ?...

En eene plotselinge angst verstijfde het hart van Geneviève's bruidegom.

XIII.

DE MEENING VAN M. DE PAHUD.

Mevrouw de Quierville heeft met haar gewone gratie een ontbijt op Senozan aangericht. De zomer is wedergekomen, het is buitengewoon warm, maar een kunstig ventilatietoestel en de neergelaten jalouzieën maken de atmosphere in de wijde eetzaal nietlemin zeer dragelijk Alles is zoo harmonisch gerangschikt, zoo verkiekend in dit gastvrije huis, dat de levensvreugde u uit alles tegenstraalt. Mijnheer en mevrouw de Quierville zijn onnavolgbaar als gastheer en gastvrouw ; Madeleine en Blanche trekken aan door haar vroolijkheid en lieftalligheid ; Bernard scherst met allen en heeft voor iedereen de grootste oplettendheid ; de andere aanwezigen deelen allen in de goede stemming en de opgewektheid. Mevrouw Picot, die onder de genoodigden behoort, maakt bij zich zelve ook deze opmerking en maakt er zich een verwijt van dat zij zoo onbezord is ; zij kan lachen, zich vermaken, terwijl Geneviève lijdt. Het zelfverwijt, dat zij hierdoor gevoelt, is zoo groot dat zij zich gedwongen gevoelt Bernard de Quierville, die naast haar gezeten is, daarvan deelgenoot te maken.

— Ja, inderdaad, wij zijn allen wreed, maar zoo is het leven ; men moet wreed zijn of wijken.

Mevrouw de Quierville, die altijd lette op de gesprekken van haar oudsten zoon en de jonge weduwe, buigt zich voorover en vraagt :

— Waar doelt ge op, Bernard, dat ge zulk een toespeling maakt ?

— Mevrouw Picot sprak van hare zuster en onze onverschilligheid. Het arme kind moet nu alleen lijden.

— Ach ! protesteerde mevrouw de Quierville, wat ge daar zegt, mijn jongen ? Onverschillig, dat zijn we zeker niet. Ik sprak daar juist met mijnheer de Pahud over deze onverklaarbare gebeurtenis ; hij zegt, dat hij nooit iets dergelijks heeft gehoord.

Mijnheer de Pahud was een zeer gedistingeerd en in hoog aanzien staand persoon. Hoewel hij rijk was, arbeidde hij als een broodschrijver ; hij had over oude Fransche instellingen werken geschreven, die hem zeker den weg naar de Academie zouden banen. Mevrouw de Quierville vond dat hem slechts eene vrouw ontbrak en dat een harer dochters zeer goed die rol zou kunnen vervullen.

(Wordt voortgezet).